

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum ordo sacer matrimonio possit superuenire? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

215

Vtrum ordo sacer matrimonio possit superuenire?

AD quartum sic proceditur . Videtur, quòd matrimonio ordo sacer superuenire non possit. Quia fortius præiudicat minus forti . Sed fortius est vinculum spirituale, quàm corporale . Ergo si matrimonio iunctus ordinem suscipiat, præiudicium generabitur vxori, vt non possit debitum exigere : cum ordo sit vinculum spirituale, & matrimonium, corporale: & sic videtur, quòd non possit aliquis ordinem sacrum suscipere post matrimonium consummatum .

¶ 2 Præterea, Post matrimonium consummatum vnus coniugum sine alterius consensu non potest continentiam vouere . Sed ordo sacer habet votum continentie annexum . Ergo si vir ordinem sacrum inuenta vxore acceperit, cogetur vxor inuita continentiam seruare, quia non posset alteri nubere viuente viro .

¶ 3 Præterea, Etiam ad tempus, non potest vacare orationi sine consensu vxoris, vt habetur prima ad Cor. 7. Sed apud Orientales illi qui sunt in sacris constituti, tenentur ad continentiam temporario quo exequentur officium . Ergo nec ipsi possunt ordinari sine consensu vxorum; & multo minus Latini .

* simile quid habet Hier. ep. 30. Et est in Epi sapho Fa biula . ¶ 4 Præterea *, Vir & vxor ad paria iudicantur . Sed sacerdos Græcus defuncta vxore sua, non potest alteram ducere . Ergo nec vxor defuncto viro . Sed non potest sibi auferri facultas nubendi post mortem viri, per iuramentum . Ergo vir non potest suscipere ordines post matrimonium .

¶ 5 Præterea, Matrimonium, quantum opponitur ordini, tantum est conuerso . Sed ordo præcedens impedit matrimonium sequens . Ergo, &c.

SED contra, Religiosi tenentur ad continentiam, sicut illi qui sunt in sacris ordinibus. Sed post matrimonium potest aliquis religionem intrare, defuncta vel * consentiente vxore. Ergo & ordinem suscipere.

* de ret. lib. 3. tit. 32. c. 9.

¶ Præterea, Aliquis potest fieri seruus hominum
post matrimonium. Ergo & seruus Dei, per susceptio-
nem ordinis.

RESPONDEO dicendum, quòd matrimonium
non impedit ordinis sacri susceptionem: quia si ma-
trimonio iunctus ad sacros ordines accedat, etiam
nuptiamante vxore, nihilominus characterem ordinis
accipit, sed executione ordinis caret. Si autem vo-
tante vxore, vel ipsa defuncta; recipit ordinem &
necurionem.

Ad primum ergo dicendum, quòd vinculum ordi-
nis soluit vinculum matrimonij, ratione redditionis
debiti, ex qua parte habet repugnantiam ad matri-
monium, ex parte eius qui suscipit ordinem: quia non
debet petere debitum, nec vxor ei tenetur reddere.
Non tamen soluit ex parte alterius: quia ipse tenetur
viri debitum reddere, si non posset eam inducere
in continentiam.

Ad secundum dicendum, quòd si vxor sciat, & de
suo consensu vir ordinem sacrum susceperit, tenetur
perpetuam continentiam vouere: non tamen tenetur
in religionem intrare, si sibi non timeat de periculo ca-
ritatis, propter hoc quòd vir eius solemne votum
facit. Secus autem esset si emisisset votum simplex.
Tunc sine eius consensu susceperit, non tenetur:
quia ex hoc nullum sibi præiudicium generatur.

Ad tertium dicendum, quòd sicut probabilius vi-
detur (quamuis quidam contrarium dixerint), etiam
si non debent accedere ad sacros ordines sine
consensu vxorum: quia ad minus tempore ministerij
fraudarentur debiti redditione, quo fraudari non
possunt secundum ordinem iuris, si eis contradicen-
tes aut ignorantibus viri ordines susceperint.

Ad quartum dicendum, quòd sic dicitur, eo ip-
so quòd mulier consentit apud Græcos, quòd vir suos
ordines suscipiat, obligat se ad hoc, quòd ipsa in-
deperit alteri non nubat: quia significatio matri-
monij non seruaretur, quæ in matrimonio sacerdo-
tali non seruaretur, quæ in matrimonio sacerdo-

436 QVÆST. LIII. ART. IV.
tis præcipue, exigitur: si autem sine consensu eius
ordinatur, non videtur ad hoc teneri.

Ad quintum dicendum, quod matrimonium ha-
bet pro causa nostrum consensum, non autem ordo,
sed habet causam sacramentalem determinatam à Deo.
Et ideo matrimonium potest impediri ex ordine præ-
cedente, quod non sit verum matrimonium; non au-
tem ordo ex matrimonio quod non sit verus ordo:
quia sacramentorum virtus est immutabilis, sed adus
humani possunt impediri.

QVÆST. LIV.
*De impedimento consanguinitatis, in quatuor
articulos diuisa.*

Deinde, considerandum est de impedimento con-
sanguinitatis.

- ¶ Circa quod quærentur quatuor.
- ¶ Primo, utrum consanguinitas conuenienter à que-
busdam definiatur?
- ¶ Secundo, utrum conuenienter distinguatur per
gradus & lineas?
- ¶ Tertio, utrum de iure naturali matrimonium im-
pediatur secundum aliquos gradus?
- ¶ Quarto, utrum gradus impediens matrimonium
possint per statutum Ecclesie determinari?

ARTIC. I.

216
*Tho. 4. d.
40. q. vni
ca, ar. 1.
¶ seq.*
Utrum definitio consanguinitatis sit competens?
AD primum sic proceditur. Videtur, quod defini-
tio consanguinitatis, quam quidam ponunt
sit incompetens, scilicet, Consanguinitas est vincu-
lum ab eodem stipite descendendum, carnali propa-
gatione contractum. Omnes enim homines ab eodem
stipite, carnali propagatione descendunt, scilicet ab
Adam. Si ergo recta esset prædicta definitio consan-
guinitatis, omnes homines essent ad inuicem con-
guinei: quod falsum est.

¶ 2 Præterea, Vinculum non potest esse nisi ad
quorum ad inuicem conuenientium: quia vinculum
vnit. Sed eorum qui descendunt ab vno stipite, non
est maior
minum:
no, sicut
est aliqui
¶ 3 E
philosophu
flum m
tis, cum
qui com
lum come
res come
gatione r
¶ 4
Os meum
ere: sine
feci carn
¶ 5 P
minibu
contrahit
vincul
RESPC
in A. Eth
one con
per dam
causa, vi
et comm
gati ad
ere poli
multitudo
dem mod
tatione.
tu definit
vinculum
quo stipit
prociptur
Ad prim
cip
amato